

Závornický evangelík

Rok 2015 ročník 19

3

*Prostíráš mi stůl před zraky protivníků, hlavu
mi olejem potíráš, kalich mi po okraj plníš.*

Žalm 23:5

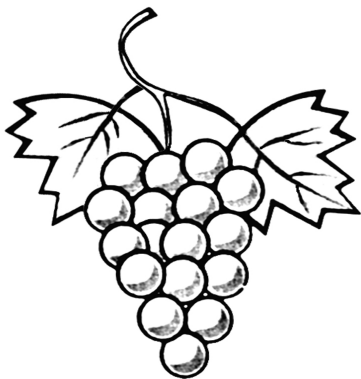
Úvodem...

Mám ráda podzimní procházky. Vždycky je co mlsat – ojíněle modré trnky a ostružiny, jasně červené hložíny, rubínově červené dřínky... A vždycky je na co se dívat – stromy s listím v nádherných zářivých barvách, mraky neuvěřitelných tvarů prohánějící se po obloze... Podzim nás naplňuje zvláštní vděčností.

A my jsme zváni ji vyjádřit. Každý sám, nebo také společně – při bohoslužbách, ve společenství, nebo třeba při sborové procházce...

Jsmo zváni společně pečovat o pole, aby nepřipomínala spíš pole válečná...

A jsme zváni neztratit výhled až tam, kde Ježíš bude s námi pít z plodu vinné révy...
Vaše redakce

Biblická úvaha

(Jiří Palán, farář ČCE Huslenky)

Člověk na Božím poli

Text: Gn 4,1 -16; Kain a Ábel

Mt 20,1-16 Podobenství

o dělnících na vinici

Podzim je v církevním kalendáři především časem *díkovzdání*.

Vzdáváme Pánu Bohu díky - za co? Za chléb. Za to, co se urodilo na našich zahrádkách a polích. Ale samozřejmě nejenom za to. Už Martin Luther napsal ve svém výkladu Modlitby Páně: *pokrm, nápoj, oděv, obuv, dům, příbytek, pole, dobytek, peníze, majetek, laskavý manžel, zdárné děti, věrná čeleď, spravedlivá a mírná vrchnost, řádná vláda, příznivé počasí, mír, zdraví, pořádek, počestnost, dobří přátelé, spolehliví sousedé a ostatní potřebné věci ...* to všechno je našim chlebem vezdejší, za který se patří Pánu Bohu vzdát díky. Děkujeme Pánu Bohu za všechny dobré dary, které od něj přijímáme. Je ale správné toto **děkování začít** - tak jako v minulosti - **od pole**.

Prvním lidským polem, se kterým se v Písmu setkáváme je ovšem pole Kainovo. A na něm se první lidští sourozenci, Kain a Ábel, chystají slavit Díkovzdání. K bohoslužbě už ovšem nedojde, dojde k vraždě. Kain svého bratra Ábela zavraždí. Ze závisti, kvůli pocitu, že jemu - Kainovi, není Bohem tolik přáno, jako jeho bratru... A tak se poprvé - ale v lidských dějinách bohužel nikoliv naposledy - pole orné promění v pole válečné, v **pole, kde místo potu teče krev...**

Co s tím – možná se ptáme, když vidíme všechny ty hrůzy kolem...

Když vidíme utíkat z válečných polí ubožáky, kteří nejenomže ztratili domov, ale nemají už ani co do úst pro sebe a své děti. **Co s tím** – ptáme se, když pocítujeme bezradnost nejen vůči zlu, které nás přesahuje, ale i vůči zlu, jež dřímá v nás samotných...

Na to není vůbec snadné odpovědět. Ale už v příběhu Kaina a Ábela nám Hospodin ukazuje alespoň cestu, jak z toho ven, jak vyjít z bludného kruhu nevděčnosti, závisti, násilí a msty. Navzdory očekávání samotného vraha Bůh nepotrestá Kaina smrtí, kterou by za svůj zločin dle měřítek naší lidské spravedlnosti jistě zasluhoval. Ale nechává na něm své znamení, znamení nikoliv hanby, ale ochrany. Namísto mstě a smrti, nechává volné pole jen svému soudu, který přijde.

Dle proroka Izajáše (Iz 2,4) se ten Boží soud projeví tak, že se **„překují meče na radlice a kopí na vinařské nože. Nikdo už se nebude cvičit v boji, ale každý bude připraven sloužit pokoji...“** Opět se nám tady vrací představa původního ráje - a budoucího Božího království. Místa, kde bude člověk Bohu radostně a svobodně sloužit.

Jenže zatím v něm ještě nejsme, respektive ono království ještě není úplně všude kolem nás, ba ani v nás samotných ještě zdaleka ne. A tak je i každé naše lidské konání, byť třeba dobře míněné, zároveň omezeno našimi chybami, slabostmi i

okolnostmi, které sami nemůžeme ovlivnit

To právě doběhlo jednoho člověka z podobenství Lukášova evangelia (Lk 12, 13 -21). Přitom jeho příběh začíná dobře: *„na jeho polích se hojně urodilo...“* Z pohledu člověka, který obdělává a střeží své pole, stěží může být něco lepšího. Jenže ten příběh dobře nekončí. Boháč sice promýšlí, co s nenadálou úrodou nadělá a plánuje, jak si postaví i větší stodoly, jenže: ještě té noci zemře ...

Je to podobenství - a zároveň věrný obraz našeho lidského konání. Všechny ty věci, o nichž Luther hovoří jako o chlebu vezdejším - nápoje, pokrmy, laskavá rodina, dobří přátelé a sousedé - to všechno jsou dobré dary, a je dobré za ně vzdávat díky. Jenže zároveň si uvědomujeme i jejich křehkost, a jejich časnost. Všechny ty věci a koneckonců i sebe samotné tu máme jenom do času. Nic z těchto drobných nám **nemůže zajistit život**. Ani ten vezdejší, dnešní, tím méně pak život věčný...

To v nás ovšem nutně vyvolává další otázky - není nakonec každé naše díkuvzdání jenom projevem strachu? Strachu o všechny ty dobré věci, dary a lidi, které dnes máme kolem sebe, ale zítra už to může být všechno jinak? A **má tedy smysl se snažit své okolí obdělávat a střežit**, když stejně nevíme, kdo jednou sklídí úrodu ? Paralela s životem sboru, církve, ale i celé společnosti se dnes nabízí tuze aktuálně ...

Jsou to závažné a otázky a chtělo by se na ně odpovědět: jistěže to má smysl! S dobrým Božím vedením přece může mít smysl i naše nedokonalé lidské činění. Ale nevytrhuje nám nakonec rádlu z ruky samotný biblický text a v něm třeba i výrok Páně: „*Nepečujte! Neříkejte: co budeme jíst? Co budeme pít? Co si budeme oblékat... Nedělejte si tedy starost o zítřek, zítřek bude mít své starosti, každý den má dost vlastního trápení ... (Mt 6, 31 -34)*“

Díkovzdání - historicky i biblicky vzato - začíná na poli. Za úrodu i za práci na ní se sluší poděkovat. Zejména Bohu, ale i lidem, kteří se svou prací na ní podíleli. Ale je také pravda, že naše **díkovzdání nesmí na poli skončit**. Protože - jak jsme slyšeli - samotné pole nás pro život nezajistí. Myslet si, že nás zajistí plody vlastní práce, že si můžeme svůj život odpracovat, to je jedno velké pokušení, na které ostatně sám Pán Ježíš odpoví Pokušiteli: „*Nejenom chlebem bude člověk živ...*“ (Mt 4,4)

Proto je nutné se z pole ještě **přesunout na vinici**. Na tu, o níž slyšíme v textu Matoušova evangelia (Mt 20, 1 -16). Je to vinice, na které je třeba množství dělníků. A proto její hospodář vychází a dělníky k práci na ní najímá. Každému slibuje spravedlivou mzdu. A mnozí se najmout nechají. Někteří dřív, jiní později a někteří až ve chvíli, kdy už

se zdá, že je na všechno pozdě. A na konci dne všem hospodář vyplatí jejich denní mzdu - každému po denáru. **Čekali bychom chvály a díky-vzdání?** Anebo rozumíme zlosti těch nejdřív najatých, že mají stejně, jako ti, co přišli na vinici snad už jen poklidit náčiní?

Možná obojí, vždyť to podobnoství je o nás, o nás a našem dobrém hospodáři Hospodinu. **Bůh nám nabízí možnost mu radostně sloužit**, zde v kostele na bohoslužbách, ve sboru, ale i celým svým životem. Každý ať mu slouží ke cti a chvále ve svých rodinách a svých zaměstnáních. Můžeme tu službu přijmout a s ní i mzdu, která se nám z Boží milosti a dobroty nabízí: Boží denár, který nás zabezpečuje i pro život věčný. **Můžeme to přijmout a vzdát mu díky**.

Anebo můžeme reptat, ohlížet se neustále po ostatních jestli se náhodou nemají lépe než my, jestli se jim náhodou víc nedaří a jestli je to všechno tak nějak vůbec spravedlivé. Pokud si vybereme tu druhou možnost, zůstaneme jenom štvanci. Štvanci, jakým byl na svém poli i Kain.

Pokud se však rozhodneme přijímat, co nabízí Bůh, **získáme pole**: tento život jako prostor i čas pro díkovzdání. **A vinici** budoucího věku jako místo věčné slávy. Amen.

Něco o sobě: Jiří Palán

Narodil jsem se 17.5. 1981 v Novém Městě na Moravě. Rodiče nebyli praktikující křesťané, evangelickou identitu mě však zčásti předali v jejích kulturních a především sociálních důrazech. Na novoměstském gymnáziu jsem se však seznámil s několika evangelíky, kteří se stali mými přáteli. V bohémsky laděném prostředí novoměstské evangelické mládeže jsme psali básně, hráli fotbal, chodili po hospodách, zakládali hudební kapely a festivaly. Inspiroval nás styl beatníků i českého undergroundu. Na sklonku roku 1998 jsem v novoměstském sboru přijal křest a následujícího roku se rozhodl ke studiu na Evangelické teologické fakultě. Viděno zpětně - vnější formy života víry: církev jako instituce, velký sbor, kamarádi - to vše bylo pro mě tehdy daleko uchopitelnější, než vnitřní životvíry.

Není divu, že s takovýmto (ne)duchovním sebeuchopením jsem spadl během prvních let studia na teologické fakultě do těžkých zápasů a hluboké osobnostní krize. Na druhou stranu - právě v té době jsem poznal svoji ženu i spoustu dobrých přátel, leckdy současných kolegů. V neposlední řadě pak jsem zároveň čerpal i neocenitelné penzum teologických znalostí a dovedností. Uprostřed zápasů a bojů navíc ve mně začala růst skutečná víra - víra v Ježíše Krista jako Spasitele a Pána.

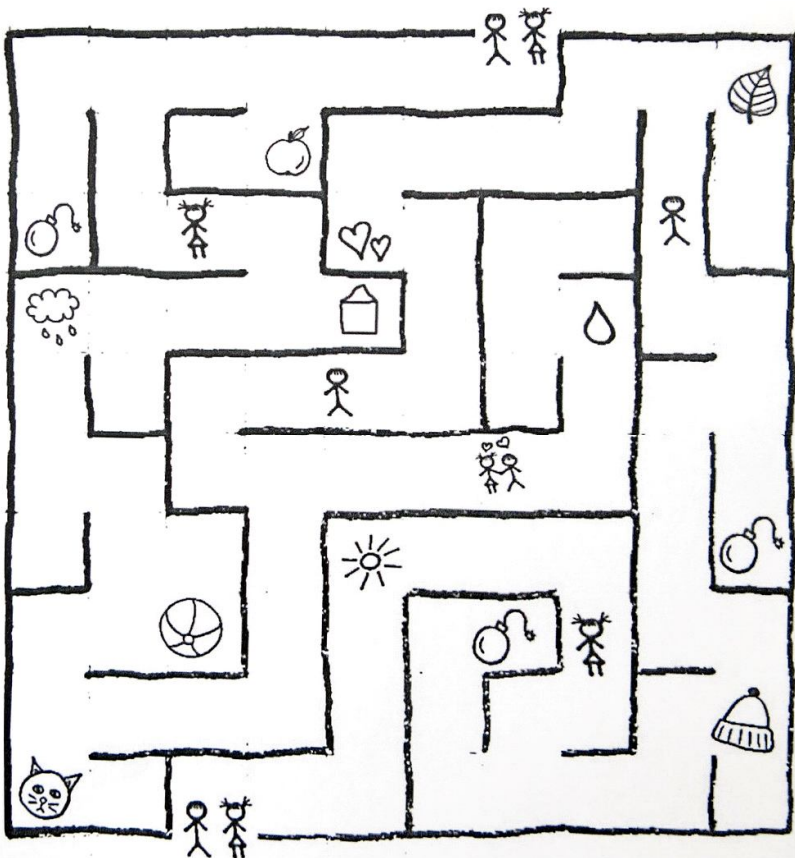
Až v posledním roce fakultního studia jsem rozpoznal povolání k duchovenské službě a rozhodl se jít na vikariát. Ten jsem absolvoval v Jindřichově Hradci pod vedením Davida Balcara. V roce 2006 jsem byl zvolen farářem v Huslenkách na Valašsku.

V Huslenkách tedy nyní farářuji již devátým rokem. Jak je snad pro mě typické, ani první roky farářské služby nebyly snadné. Uvyknout životnímu rytmu valašské vsi, sladit teoretické znalosti s životní i služební praxí, získat si důvěru a zároveň zůstat věrný povolání, kterého se mi dostalo - to vše neprobíhalo právě bez obtíží. Když se však nyní ohlédnu za svou dosavadní službou, převládá ve mně pocit radosti a hlubokého vděku.

V roce 2012 se nám narodila první dcera Johana a letos druhá dcera Jasmína. Stále se snažím psát básně, hrát fotbal a chodit na pivo. Nicméně jako farář a otec většinou spíš píšu jen kázání nebo hlídám děti. Ve své práci kladu důraz na přípravu bohoslužeb a sborové společenství, na Písmo a jeho svobodný výklad. Jako nejdůležitější ve svém životě vnímám Boží milost. Ničeho z toho, co mám a čeho jsem dosáhl, nedosáhl jsem vlastními silami, ale jedině z milosti Boží...

Košík vděčnosti

No schválně – zkuste to také. Třeba tak jako vloni my s malou nedělkou: vzali jsme košík a vyšli si na procházku. Cestou každý dal do košíku co se mu líbí, za co je vděčný – barevný list, třpytivý kamínek, zajímavě křivý klacík, zářivě žlutý květ, heboučký kus mechu... Zvířata jsme ovšem nedávali do koše živá, nahradili jsme je plyšovými. Ve sborovém domě jsme pak věci vyskládali do tvaru věnce, přidali vodu, vzduch a zem (tedy hlínu) a vděčně děkovali Pánu Bohu za jeho stvoření. *Světlana Greplová*

Zkuste se tedy také tak projít...

Nebo napřed svůj „košík vděčnosti“ naplňte při procházce bludištěm.

A můžete do něj i přimalovat to, za co jste vděční vy.

Jana Komárková

Co se událo:

Příměstský tábor 2015

„Já teda nechápu, proč mě ty děcka chtějí vybit vždycky jako prvního...“ Povzdech si pan farář, když byl opět vybit hned po prvních dvou minutách hry, přičemž za ten krátký čas stihl sám vybit jen pět táborníků, z toho pouze dva do hlavy ze vzdálenosti přibližně jednoho metru. Tak proč s ním nikdo nechce hrát? Tuto otázku si kladl celý první týden letních prázdnin, kdy probíhal v Javorníku tábor, avšak nikdo jsme v sobě nenašli tolik odvahy mu odpovědět.

Tak v této veselé náladě jsme letošní tábor trávili. Téma – *Ovoce Ducha svatého* atmosféru nádherně doplňovalo. Chvillemi se dokonce zdálo, že vedoucí se toho měli učit mnohem víc než děti, zvláště obtížné bylo podtéma sebeovládání, o trpělivosti a pokoji ani nemluvě. I když každý táborový den trval jen od 8 hod. ráno do 15. hod. odpoledne, večer vzala naše unavená, na celodenní civění do monitoru počítače zvyklá těla, zavděk měkkou postelí, aby je za pět či šest hodin sladkého spánku vzbudil otravný budík. Chystání velkých táborových her bez sportáků za teplot 35° C se dalo zvládnout opravdu jen s Boží pomocí, stejně tak jako zabavit najednou 24 rozjívených všude pobíhajících dětí.

Všechno jsme ale zvládli a pořádně se vyřádili při nesčetných vodních bitvách, hraní vybíjené, nebo třeba při šplhání na vrchol rozhledny. O to, aby nikomu nebylo zima, se postaral pan farář, když každý den zkoušel biblické verše, které se děti musely učit zpaměti, takže se všem mozky jen vařily. Nakonec se vyhodnotila celotýdenní práce skupinek při hrách a rozdělily se odměny. A že jich bylo.

Za všechny vedoucí bych chtěla poděkovat panu faráři, že nás přemluvil do toho s ním jít. Stálo to opravdu za to. Tetám, které nám celý týden vařily obědy, abychom neumřeli hladu, dětem, že nás na táboře poslouchaly a všem ostatním za přímluvné modlitby.

Katka Vymazalová, vedoucí skupinky Zelené olivy

Pro zajímavost přikládám některé odpovědi táborníků z Velkého táborového kvízu:

Jaké je druhé jméno Petra Kulíka? „Petr.... Petr Farář Kulík.“

Jak se jmenuje hlavní hrdina Nového zákona? Ježíš, Mojžíš, nebo Mohamed?

„Hmm... Ježíš. Teda ne, počkat, Mohamed!“

Kolik je panu faráři let? Buď 45, nebo 32, nebo 52? „Asi 52.“

Jak se jmenují tvoji vedoucí? (Pavel Kománek, Pavel Čerešník, Jana Trnová)

„Hmm... Pavel Kománek, Pavel Čerešník a.... Jana Drndová!“

TÁBOR 2015 - VZPOMÍNKY DĚTÍ

Děti, co se vám nejvíce líbilo na příměstském táboře? A na co vzpomínáte?

Jak nám Pavel řekl že si vibere jednoho který nás postřílí. Jak jsme museli co nejrychleji vipěhnout Javornicků rozhlednu. jak jsme museli najít brouka a jak my jsme našli u kostela plošticu.

Jeremiáš a Martin

Na táboře sme dělali vodní bytvu. Na táboře sme každé ráno na kopec. Na táboře sem byla v zeleném týmu.

Julie

Chodili jsme potáporkách. Na táboře jsme viráběli na dílnách. Na táboře jsme zpívali ze zpěvníku.

Ema

Na táboře se líbilo: Vodová válka a úkoly. Ještě bylo dobré opékání. Jak jsme fotili. Ještě bylo supr jaksme říkaly verše a jak sme museli běhat.

Kristýna

Na táboře se mi líbilo když jsme hráli vodní bitvu a jak pan farář vzal kýbl plný vody a vylélho na Martina Soviša. Pan farář si znás dělal srandu při verchech (=verších). Když jsme hráli vybijenou.

Štěpán

Na táboře se mi líbilo. Pan farář nám vykládal příběhy. Nejvíc se mi líbilo potápění. Bylo horko a byla vodní bitva a Marťa brečel. Byl jsem v týmu červených.

David

Celkově jsem dělal 520 dřepů a 10 kliku. Bily tam úkoli a horko. Byl sem v modrém týmu. A byli sme první.

Mirek

Pokud jste zaznamenali drobné pravopisné chyby, je to z toho důvodu, že jsme chtěli zachovat autentickou podobu psaného textu našich dětí 😊

Fotografie z tábora najdete na našich internetových stránkách

Připomínka výročí Mistra Jana Husa

6.7.2015 podvečer se u nás konaly zvláštní bohoslužby na počest Mistra Jana Husa, při nichž zaznělo jeho kázání. Poté jsme se zpěvem odešli k jeho památníku nad Kopánkami, kde proběhla krátká pobožnost a zakončili jsme ji zpěvem písně *Kdož jste Boží bojovníci*.

Javornické smyčce 2015

V úterý 21.7.2015 se v našem evangelickém kostele rozezněly tóny starých mistrů: A. Vivaldiho, W. A. Mozarta, J. Haydna a jiných skladatelů. O interpretaci skladeb se postarala skupina profesionální muzikantů hrajících pod názvem Javornické smyčce. Je to pro naši obec jedinečná možnost poslechnout si klasickou muziku v profesionálním provedení, v prostoru našeho tolerančního kostela. Účast na tomto koncertě je v posledních letech mimořádná, ale je škoda, že se účastní převážně posluchači z okolních dědin a našich je poskrovnu. Škoda jen, že na závěr se nechali někteří posluchači unést hornáckými písničkami a halekali a pískali v kostele jako na diskotéce, což do chrámu určitě nepatří. Doufáme, že příští rok nás muzikanti potěší svojí hudbou.

Martin Soviš

NG fest 2015

V letošním roce náš sbor spolupřádal NG fest, který se uskutečnil 1. srpna odpoledne na místním fotbalovém hřišti v Javorníku. V přípravách byli z našeho sboru během roku zapojeni manželé Raškovi, Honza Šimša ml., Sam a Magda Kománkovi. V poslední fázi příprav se zapojilo množství dalších lidí z našeho sboru, kteří připravovali občerstvení, zajišťovali hlídání prostor, půjčovali nám vybavení a všemožně jinak pomáhali. Velkou pomocí pro nás byl i finanční dar ze sborové sbírky.

Téma letošního ročníku bylo „Život je boj“. Hlavní řečníci byli náš pan farář Petr Kulík a další hosté Vlado Žák a Milenko Vučetič. Naším záměrem bylo s návštěvníky sdílet myšlenku, že život je sice někdy těžký, ale vždy do něj můžeme pozvat Ježíše Krista, který mění náš život a bojuje za nás.

Na festival letos našlo cestu okolo 600 lidí z širokého okolí. Měli jsme radost, že přišli nejen mladí a rodiny s malými dětmi, ale i lidé ze střední generace a řada seniorů. Právě proto se každý rok snažíme program připravit tak, aby v něm bylo něco zajímavého pro každého.

Z místních hudebních skupin jsme na pódiu slyšeli Only His a javornickou Invisible?. Chvály vedla slovenská skupina BCC Worship. Asi nejnámější interpret byl Pavel Helan, který střídal svoje komické výstupy s vážnějšími biblickými tématy, které umí nádherně zakomponovat do svých písní.

Mimo hudbu jsme ale v programu měli také baletní vystoupení, tanec se psem, velmi vtipnou divadelní scénku a také šermířské vystoupení. Menší děti využili malování na tvář, které jim krásně malovala Katka Vymazalová. Ostatní mladí zase mohli hrát fotbálek, chodit na chůdách a nebo si zahrát některé další drobné sportovní hry.

Jsmo moc vděční staršovstvu i všem ze sboru, kteří nám pomáhali, ale především děkujeme Pánu Bohu, že celou akci požehnal a lidé mohli i touto formou slyšet dobrou zprávu u Kristu.

Dan Raška

Sborový den ve Stříteži, nejen s horňáckým folklórem

Už od chvíle, kdy jsem nastoupil jako farář sboru ve Stříteži nad Bečvou, měl jsem v hlavě plán, že musím na Valašsku představit horňácký folklór. Proto, když jsme letos plánovali sborový den, který tradičně pořádáme v poslední prázdninovou neděli, měl jsem jasno. Netušil jsem ale, že se z nevinného nápadu zrodí tak velkolepá akce. Když jsem v kostele ohlásil, že přijede na sedmdesát Javorničanů, některé sestry to upřímně vyděsilo a začaly jako o závod péct všelijaké vdolky, koláče, buchty a další dobroty. „Hlavně, abysme si u pohostinných Javorničanů netrhli haňbu!“

Program tradičního sborového dne začal už v sobotu 29. srpna večer koncertem křesťanské rockové kapely INVISIBLE. Tvrdá rocková muzika přilákala na střítežské fotbalové hřiště kolem šedesáti návštěvníků, převážně Střítežanů. Čtyři mladí muzikanti, všichni věřící, hráli ryze vlastní repertoár. Ani ne hodinový koncert se však některým posluchačům zdál příliš krátký, a tak si vynutili několik přídavek.

Hlavní část sborového dne se odbývala v neděli 30. srpna. Na sedmdesát hostů z evangelického sboru v Javorníku nad Veličkou přijelo už dopoledne a tvořilo většinu z účastníků bohoslužeb ve Stříteži. Bohoslužby tak získaly zvláštní atmosféru díky starobylému vázanému zpěvu Javorničanů. Během polední pauzy hosté navštívili i druhý z našich kostelů, který máme v Rožnově a ve městě také společně poobědvali.

Odpolední zahradní slavnost se z důvodu letního vedra odehrávala v příjemnějším klimatu střítežského kostela. Vzájemně jsme se seznámili s historií i současností obou našich evangelických sborů a vyslechli písně javornických i střítežských zpěváků. Poté zpěv vystřídala veřejná beseda, vedená formou rozhovoru dvou farářů – střítežského a javornického. Oba jsme vyprávěli o své práci, víře a dotkli jsme se i aktuálních témat naší současné společnosti, jako např. otázky přistěhovalectví nebo vliv islámu v Evropě.

třešnička na dortu pak působila závěrečná střítežským kantorem Petrem Běťákem.

Měl jsem radost z toho, že javornický zájezd dokázal probudit střítežské a rožnovské evangelíky, aby se vzb chopili k užitečné sborotvorné aktivitě. Pociťuji obrovskou vděčnost vůči všem mým milým Javorničanům, že jste mě nezklamali a ujistili o trvajícím vzájemném poutu. Toto příjemné setkání s vámi mnohé z našich lidí nadchlo natolik, že se nechali pozvat napřesrok k vám do Javorníka.

Tož uvidíme, jestli i nás bude sedmdesát :)

Josef Hurta

Máme opravená okna!

Pravidelní návštěvníci kostela už vědí, že během léta proběhla oprava barevných oken – vitráží. Okna slouží v kostele už celé století a tak potřebovala důkladnou opravu a údržbu, hlavně staré olovené profily, které drží skla pohromadě. Práce prováděla odborná restaurátorská firma Mítvalský v Brně a celý proces proběhnul ve dvou etapách – nejdříve 3 okna na straně od ulice a po nich 4 protější okna.

Hlavní práce probíhala v dílně v Brně. Nejdříve byly vitráže vyjmuté z olovených profilů a jednotlivá sklíčka se skládala do původního obrazce na karton.

Po celkovém rozebrání všech vitráží proběhlo čištění ve vodní 24 hodin. Čištění probíhalo po částech, aby nedošlo k záměně jednotlivých skel, potom následovalo doplnění prasklých skel. Takto připravená skla byla vložena zpět do olovených profilů a zaletována cínem v celé délce. Pak byla skla mezi olovy přetmelena pro zvýšení pevnosti vitráží. Po přetmelení následovalo vyčištění vitráží pilinami a vložení do ošetřených původních železných rámu.

V restaurátorské dílně jsme nebyli, ale bylo zajímavé sledovat pracovníky i při práci v našem kostele. Nevím kolik jedno okno váží, ale 2 dospělí zdatní chlapi si s ním řádně „máklí“ při spouštění a hlavně při zvedání. Ale celá demontáž i zpětná instalace proběhla hladce a bylo vidět, že svou profesi dobře ovládají.

Luděk Mikáč

Brigáda Jak už z našeho časopisu víte, připravuje se tolik potřebná rekonstrukce elektrického topení v kostele. Projekt je zpracován a 19. září proběhla brigáda, na které zhruba desítka členů sboru (od předškoláků až po důchodce) za kostelem sbíječkou a těžkým kladivem rozebralo chodník a vykopalo příkop, kterým vede hlavní přírodní kabel do kostela. Tento bude brzy vyměněn za nový, aby se mohly zahájit práce na rekonstrukci topení. Jejich provádění bude postupné podle finančních možností.

Luděk Mikáč

V období od minulého čísla se v našem sboru konaly tyto sbírky:

24.5.sbírka na Diakonii – 4470 Kč

21.6.sbírka solidarity sborů – 3960 Kč

28.6.sbírka na hospic Citadela – 7560 Kč

28.7.sbírka na NGFest – 4560 Kč

6.9.sbírka pro křesťanskou službu – 5000 Kč

Všem dárcům děkujeme !!!

Čeká nás

25. října nás opět navštíví **ThDr. J. Slabý** a můžeme si ho poslechnout zase dvakrát – dopoledne bude kázat na bohoslužbách a odpoledne na přednášce ve sborovém domě ve 14 hod.

Pozvání na biblické hodiny pro dospělé

Milí přátelé, všechny vás srdečně zvou na naše pravidelné biblické hodiny pro dospělé. Když všechny, tak všechny - to znamená ty, kteří jsou v bibli jako doma, stejně jako i ty, kteří se s bibli moc nekamarádí a listování v ní jim připadá velmi obtížné. A také jak dříve narozené, tak ty nedávno narozené (tedy: od confirmace nahoru). Tedy: Biblická hodina rozhodně není jen pro starší a v bibli vzdělané jedince!

V tomto školním roce budeme společně probírat poslední biblickou knihu: ZJEVENÍ. Máme v plánu ji probrat celou, což vychází zhruba na jednu kapitolu týdně. Bude to tedy pro nás možná náročná práce, ale jistě (s Boží pomocí) přinese své ovoce. Ale samozřejmě není podmínkou účasti pravidelná docházka.

Biblické hodiny pro dospělé se budou konat **každou středu od 17.30 h. Začínáme 7.10.2015.** Těším se tedy na setkání s Vámi!

Petr Kulík, farář

Pozvání na biblické hodiny pro děti

Milé děti, pokud jste **žáci 2. až 7. třídy ZŠ** a **každý čtvrtek od 14.00 do 15.00 h** máte volno a třeba se i nudíte, zvou vás na naše pravidelné biblické hodiny pro děti.

Nelekejte se, nečteme celou hodinu z bible a nemodlíme se po celý čas! Hrajeme různé hry a soutěže, zpíváme, smějeme se a dobře se společně bavíme.

A teď pozor: Nezáleží na tom, zda chodíte do kostela, zda jste byly pokřtěné, nebo jaké máte biblické znalosti... Pokud máte chuť přijít mezi nás, budeme za vás moc rádi.

Děti se scházejí **ve čtvrtek ve 14.00 h v javornické škole**, odkud společně s farářem většinou jsou do sborového domu, kde probíhá vlastní program. Často ale chodíme také ven, anebo někdy zůstáváme ve škole.

Na setkání s vámi se těší

Petr Kulík, farář

S radostí zveme naše nejmenší do

neděľky pro batolata

Setkávání je určeno dětem od miminek až do 4 let s doprovodem dospělého.

Scházíme se v neděli v 10:00 hodin v kostele, otud přecházíme do klubovny, kde je koberec a společně si zde užijeme hezký program.

Čeká Vás krátká písnička na přivítání, pak se pomodlíme, něco nového se naučíme, zazpíváme, zahrajeme si a nakonec si něco vytvoříme. A společně budeme oslavovat našeho Pána...

Těšíme se na všechny, kdo mají zájem mezi nás přijít.

ZVEME TAKÉ ŠKOLÁKY A PŘEDŠKOLÁKY

MALÁ NEDĚLKA: pro děti od 4 - 8 let,
v neděli v 10 h. ve sbor.domě

VELKÁ NEDĚLKA: pro děti od 8 - 15 let,
v neděli v 10 h., začátek v kostele, po
požehnání děti odcházejí do učebny na faře.

V neděľce zpíváme, modlíme se,
vyprávíme a ztvárňujeme si příběhy
starozákonních postav,
protože **dál přece nejdeme sami!**

A děcka, jestli i vás baví nejen podzimní procházky, chcete porozumět přírodě, umět se neztratit, vždycky si poradit, obdivovat krásu Božího stvoření a hlavně uživat si radosti z pohybu na čerstvém vzduchu, **přijďte v pátek v 15.15h do KOBsu!**

Pravidelný týdenní program - podzim 2015

Po	
Út	
	17.30 - Biblická hodina pro dospělé
St	18.30 - Staršovstvo - 1. středa v měsíci
Čt	14.00 - Biblická hodina pro děti – v javornické škole 17.30 - Příprava Nedělní školy (2x měsíčně)
Pá	15.15 - Kroužek Ochránců Božího Stvoření 17.00 - Konfirmační příprava pro děti 18.30 - mládež 19.00 - zkouška pěveckého sboru
So	
Ne	10.00 - Nedělní bohoslužby nedělní škola pro děti: batolata v klubovně, předškoláci ve sborovém domě, školáci na faře rodinné bohoslužby - 1. neděle v měsíci čajovna - 1. neděle v měsíci 14.00 - Bohoslužby na Suchově - 2. neděle v měsíci 17.00 - Konfirmační cvičení pro dospělé - 4. neděle v měsíci

Čau! Jak se máš??! Co pořád děláš? Jdeš někam v pátek? Jo, to je škoda, že už něco máš... a další pátek? Noo, to nevádí, protože my se scházíme každý pátek v 18:30. To jako fakt?! Jo, to jako fakt, i když to může vypadat trochu stereotypně, tak mě tam baví chodit. Proč? Protože se tam každý týden odehraje úplně něco jiného. Že ne? Přijď se o tom přesvědčit, protože za zkoušku nic nedáš!

Ber to jako pozvánku!

A kam že máš teda přijít? Na faru do klubovny.

Za mládež Tě zvou vedoucí Klára Pešková a Samuel Kománek

Dny vděčnosti za Boží stvoření:

— — — —
DÍKŮVZDÁNÍ ZA ÚRODY

rodinné bohoslužby se slavením svaté večeře Páně
neděle 4. října 2015 v 10:00 hod. v kostele

— — — —
ČAJOVNA V PODÁNÍ KOBsu

S OCHUTNÁVKOU TOHO, CO ROSTE KOLEM NÁS A VÝSTAVKOU
neděle 4. října 2015 po bohoslužbách ve sborovém domě

— — — —
Sborová procházka s modlitbou

v neděli 11.10.2015 v 15:30 hodin.

V případě nepříznivého počasí se termín posouvá.

— — — —
SALÁR

Svou vděčnost můžete vyjádřit i výší salárních darů za r. 2015,
jejichž sbírku staršovstvo vyhlašuje na

pátek 16.10.v 16:30 - 19:00 hod a sobotu 17.10.v 9:00 - 12:00 hod

Bezhotovostní platby posílejte na sborový účet č.:

1444717349 / 0800 (k identifikaci používejte VS: číslo domu)

O bezhotovostní platbě informujte vždy pokladní sboru.

Za všechny dary upřímně děkujeme.

— — — — —
Kontakty: farář 518 329 860, mobil: 604 708 768, kurátor: 737 350 529

Javornický evangelík- sborový časopis. Vydává Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Javorníku nad Veličkou, 69674 Javorník 111, e-mail: cce.javornik@gmail.com, <http://javornik-nad-velickou.evangelnet.cz>,
redakce: P. Kulík, S. Greplová, L. Mikáč. Vychází 4x za rok. Bankovní spojení: 1444717349/0800. Neprodejně